

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 6 Lutego r. s. 1833 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg d. 28 stycznia.

Przez rozkaz dzienny CESARSKI, 21 b. m. Sprawujący obowiązki Dyrektora 2 korpusu kadetów, Jen.-major *Koenig 2gi*, mianowany Dyrektorem tegoż korpusu.

— N. CESARZ Jmć, z łaskawością przyjąwszy złożony mu przez P. Ministra Oświecenia romans historyczny: *Ostatni Paź*, (последній Новикъ) czyli *podbicie Liflandyi*, raczył udarować autora, Dyrektora szkół Tverskiej gubernii, *Łażeczni-kowa*, brylantowym pierścieniem. (T.P.)

— CESARZ Jęomość dnia 22 grudnia r. z. raczył wydać do Rządzącego Senatu Ukaz, zawierający prawidła, mające za cel środki, przyczyniające się do ulepszenia miast, przez pomnożenie w nich ludności, zaprowadzanie pożytecznych zakładów, rozpostrzenienie przemysłu i t. d. Prawidła te umieścimy w późniejszych numerach.

— Przez n a y w y ż s z y ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu pod 28 grudnia r. z., zniesioném jest Justycy - Kollegium Spraw Inflantskich i Estońskich, a przeniesione z niego sprawy do Jeneralnego Konsystorza Ewanjelickiego, i różnych innych magistratur.

— W n a y w y ż s z y m ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu pod 1 stycznia wyrażono: „Do ostatecznego urzędowania o Mohilewskiej Rzymsko-Katolickiej Arcy-Biskupiej Katedrze, która po śmierci Metropolity *Cieciszowskiego* zostaje wakującą, N a y m i ł o ś c i w i e y Rozkazujemy Biskupowi Sufraganowi Dyecezyi Mohilewskiej *Walerjanowi Kamionce*, byź Administratorem tej Dyecezyi z płacą po dziesięć tysięcy rubli na rok, na teyże podstawie, jak to wyznaczenie było wypłacane byłemu Administratorowi tej Dyecezyi, zmarłemu Biskupowi *Grabowskiemu*; czasowie zaś nią zarządzającemu Prałatowi *Szczytowi* Rozkazujemy powrócić do poprzedniczych swych obowiązków: Proboszcza Odeskiego Rzymsko-Katolickiego Kościoła i Wizytatora kościołów tego wyznania w koloniach Nowo-Rossyjskich.

— Przez n a y w y ż s z e J. C. M. ukazy do Rządzącego Senatu: D. 2 stycznia. Półkownik Xiążę *Cherchulidzew*, urzędnik do szczególnych poleceń przy Jenerał-Gubernatorze Noworossyjskim i Bessarabskim,znaczony Naczelnikiem miasta Jenikola.

D. 16 stycznia. Naczelnik miasta Odessy, Radca Stanu *Lewszin*, w nagrodę odznaczający się służby, wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu.

D. 20 stycznia. Taurycy Prokurator Gubernialny, radca kol. *Fabr*, wyniesiony na Radcę Stanu.

D. 23 stycznia. Członek Rady Ministeryum Woyskowego, 4 klasy *Stuczewski*,znaczony Ober-Prokuratorem 2go oddziału 5go Dep. Rządzącego Senatu.

— Przez n a y w y ż s z e ukazy do Kapituły Rossyjskich Cesarzkich i Królewskich Orderów: D. 13 stycznia. Po zaświadczeniu Jenerał-Adjutanta, Xięcia *Dolhorukowa*, o służbie, gorliwości odznaczający się i pracach, przeznaczony do niego z Ministeryum spraw wewnętrznych Radcy Kollegialni *Suszkow* i *Honoropulo*, n a y ł a s k a w i e y mianowani Kawalerami orderu S. Włodzimierza 3ey klasy.

— W nagrodę odznaczający się służby, przez Zwierzchność zaświadczoney, mianowani Kawalerami Orderu S. Anny 3ey klasy, *Cesarską*

Koroną ozdobionego: Marszałek Obwodu Białostockiego *Andrzej Szczuka* i Sprawujący obowiązki Wileńskiego Marszałka Gubernialnego *Kamerher Ignacy Hrabia Zabietto*; tegoż orderu 3ey klasy: *Kamerher Nikołaj Abramowicz*.

— Przez n a y w y ż s z y rozkaz J. C. M. do Kapituły orderów d. 23 grudnia, Pomocnik Pocztmistrza Wileńskiego, *Staniszewski*, mianowany Kawalerem orderu S. Stanisława 4ey klasy.

— Dnia 7 stycznia, P. Minister Spraw Oświecenia, uwiadomił P. Ministra Sprawiedliwości, iż CESARZ Jęomość raczył w dniu 27 przeszłego grudnia utwierdzić wybranego przez Dworzanstwo Gubernii Mińskiej, na bieżące trzy lata, Honorowym Kuratorem tamiecznego Gimnazjum, byłego Marszałka Karola Hrabę *Czapskiego*.

— Dnia 16 stycznia, P. Sekretarz Stanu *Tanienjew*, w dniu 13 stycznia, uwiadomił P. Ministra Sprawiedliwości, że CESARZ Jęomość, na przedstawienie n a y p o d d a Ń s z e Jenerał-Adjutanta Xiążęcia *Dolhorukowa*, n a y ł a s k a w i e y mianować raczył, za służbę gorliwością odznaczającą się, Marszałków powiatowych: *Upitakiego*, *Alexandra Roppa*, *Drohiczyńskiego*, *Dominika Pięńkowskiego*, *Sokolskiego*, *Konstantego Ostromęckiego*, pełniącego obowiązki *Bielskiego*, *Tomasza Suchodolskiego*, Radcami honorowymi.

— Przez rozkaz N a y w y ż s z y, objawiony Rządzącemu Senatowi, przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych:

Dnia 30 grudnia 1832 roku. Po doniesieniu Woroneżskiego Cywilnego Gubernatora, o wyjeździe wolności od wszystkich działań w miejscach urzędowych miasta Woroneża w dniu 25 listopada, przeznaczonym przez n a y w y ż e y potwierdzone przełożenie N a y ś w i ę t s z e g o Synodu, na uroczystość S. *Mitrofana* Cudotwórcy Woroneżskiego, wchodził tenże P. Minister Spraw Wewnętrznych z przedstawieniem do Komitetu PP. Ministrów, podług którego postanowienia, CESARZ Jęomość, dnia 13 grudnia N a y w y ż e y rozkazać raczył: uwolnić Woroneżskie miejsca urzędowe od zasiadania w dniu *Świętego Mitrofana*. (G. S.)

— Z ogłoszenia umieszczonego w Gazecie Petersburskiej daje się widzieć, że Departament Artylleryi zakupił u różnych osób prywatnych w gubernii Półtawskiej na rok 1833, wogóle 44,521 pudów saletry. (T.P.)

— Podług wiadomości prosto otrzymanych tu w St.-Petersburgu, a dochodzących do dnia 16 stycznia, *Ibrahim Basza*, zostawał ciągle w *Koniah*, a *Konstantynopol* nieprzerwanie używał zupełnej spokojności. (J.d.S.P.)

E u c k.

Dnia 6 grudnia przeszłego 1832 r., o godzinie gley zrana, wszyscy Urzędnicy i uczniowie Gimnazjum Łuckiego, zebrali się do sali gimnazyalney, zkąd sprawujący obowiązek Dyrektora ze wszystkimi Nauczycielami i uczniami Greko-Rossyjskiego wyznania, udali się do prawowierney Ruskiej Cerkwi; uczniowie zaś Rzymsko-Katolickiego wyznania z jednym Nauczycielem do Katedralnego Rzymsko-Katolickiego Kościoła. Po skończeniu mszy świętej, Przewielebny JW. Rzymsko-Katolicki Biskup, X. Michał *Piwnicki*, przyszedł do sali gimnazyalney Prałata *Wroczyńskiego* z klerem, dla poświęcenia wodą gdy tymczasem w prawowierney Ruskiej Cerkwi odbywało się nabożeństwo za zdrowie i długi wiek ukochanego od wszystkich naszego Cesa-

RZA i całego NAYJAŚNIEJSZEGO DOMU. Po mszy ś. wszyscy Urzędnicy Gimnazyalni zaproszeni zostali przez Biskupa na obiad.

Sam akt uroczystego otwarcia Gimnazjum, zaczął się o godzinie 5tej po południu w przytomności Biskupa *Piwnickiego* i Członków Łuckiego prawowiernego Duchownego Rządu, Honorowego Kuratora Żytomirskiego Gimnazjum *Kamerhera Skibickiego*, Marszałka Powiatu Łuckiego *Czarnotuzskiego*, Dowódcy Ryńskiego pieszego pułku *J. J. Bezsonowa*, Łuckiego Horodniczego Podpułkownika *Chilińskiego*, i wielu innych pięci obojey gości.

Uroczystość ta zaczęła się od modlitwy Biskupa z przykłonieniem, w której wzywał on daru Ducha Świętego na uczniów, poczem miał mowę w polskim języku, po skończeniu której przygrywała pułkowa muzyka. Potem czytane były zalecenia wyższej Zwierzchności, względem otwarcia Gimnazjum w mieście Łucku, i niektóre artykuły z *Naywyżey* potwierdzonych ustaw dla Gimnazjum. Dalej sprawujący obowiązek Dyrektora Szkół, miał w języku Rosyjskim mowę, o charakterze prawdziwie oświeconego człowieka, i zakończył ją stosownemi przestrogi dla uczniów, wrażliwając: że czysta moralność jest pierwszym i nieodbitym warunkiem do szczęścia.

Po tej mowie nastąpiły: Łacińska, Nauczyciela *Turowicza*, Francuzka, Nauczyciela *Madeyskiego* i wiersze rosyjskie Nauczyciela *Moraczewskiego*; między zmianami przygrywała muzyka; nakoniec sprawujący obowiązek Dyrektora, czytał postanowienie o nagrodach dla dobroczynców Szkół. Wiele z gości, objawiło swą zgodę na ofiarę, i obiecali porozumieć się względem tego między sobą i z Marszałkami.

W tymże czasie przyjęto do Gimnazjum po wyexaminowaniu 52 uczniów. Wieczorem dom gimnazyalny był oświecony. Dnia 9 grudnia, po odprawieniu w sali gimnazyalnej zwyczajnego nabożeństwa według Greko-Rosyjskiego obrządku, PP. Nauczyciele zajęli swe obowiązki, i zaczęli wykładać lekcye we wszystkich sześciu klasach. (G.S.P.)

Erywan dnia 24 grudnia.

Dnia 18 upłynionego grudnia, w niedzielę, odbyło się tu przez miejscowe Duchowienstwo, w przytomności wojskowych i cywilnych urzędników i innych osób prawowiernego Greko-Rosyjskiego wyznania, w Erywaniu znajdujących się, oraz mnóstwa tutejszych poczesnych, jakoteż do niższego stanu należących Ormian-Chrześcian, poświęcenie jedynej i wzniesionej na cześć Opieki Najsświętszej Panny Cerkwi, która założoną została, po przyłączeniu w 1827 roku od Persyi do Cesarstwa Rosyjskiego na wieczne czasy znakomitej twierdzy *Erywanu*, a ukończona w teraźniejszym roku. Po poświęceniu, w tej świątyni odprawioną została, po raz pierwszy, ku powszechnej radości osób prawowiernego wyznania, Święta Liturgia, a potem nabożeństwo, do Najswiętszej Matki Zbawiciela Świata, z prośbą o jej Opiekę, i dary Ducha świętego dla tego nowego jej przybytku, wzniesionego z woli NAYJAŚNIEJSZEGO naszego MONARCHY, skutkiem Jego gorliwości o wiarę i szczerę troskliwość o dobro wiernych i tak ulubionych sercu Jego synów swoich, którzy w tej krainie, gdzie przed laty pięćdziesiąt lat, panował Mahometanizm ze wszystkimi swemi grubemi przesadami i fanatyzmem, teraz są oświeceni promieniami Prawdy Ewangelicznej.

— Surowość teraźniejszej u nas zimy, jest nad wszelkie spodziewanie. Powiększone od dnia 10 upłynionego grudnia mrozy, trwają ciągle dotąd, stając się za każdym dniem silniejszymi, tak, że dnia 23 mróz dochodził 25 stopni, czego tu najstarsi nawet mieszkańcy Erywanu nie pamiętają. (G.S.P.)

Warszawa dnia 10 lutego.

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL raczył przez

postanowienie z dnia 28 z. m. mianować: dymissyjonowanego Jenerała - Leytnanta *Kurnatowskiego*, Prezesem Kommissyi Umorzenia Długu Krajowego, a PP. Konstantego Hr. *Zamoyskiego*, Antoniego *Darewskiego*, dymissyjonowanego Jenerał-Majora, Ignacego *Plichtę*, Sędziego w Izbie Sądu Naywyższego, Alexandra *Prusaka*, Leona *Poptawskiego*, Józefa *Koehlera* i Józefa *Dyzmańskiego*, Członkami teyże Kommissyi. (G.W.)

AUSTRYA.

Wiedeń d. 17 stycznia.

Przed otrzymaniem jeszcze wiadomości, o stanowczej porażce woyska Tureckiego pod Koniah, *Dostrzegając Austriacki* ogłosił następujące uwagi, wyjęte z jednego listu z Semlina: „Pomimo odrzucenia przez Sułtana wspaniałomyślny ofiary CESARZA Rosyjskiego, oświadczonej mu przez nadzwyczajnego Posła, Jenerała Murawjewa; samo to przeżożenie pokrzepiło już w pewnym sposobie moralne i fizyczne siły Porty. Wiadomo, iż wybór woyska Tureckiego trzymany był dotąd zawsze nad Dunajem, wzdłuż granicy Rosyjskiej, z powodu ciągłej nieufności ku tak potężnemu sąsiadowi. Dziś nieufność takowa ustała: Sułtan widzi we Dworze Petersburskim nayprzychylniejszego i nayżyczliwszego Sprzymierzeńca i Obroncę, i będzie mógł przeprawić do Azji wszystkie woyska, zajęte dotąd niepotrzebnym czuwaniem nad północnymi granicami Państwa. Jakoż powiadają, iż w okolicach Konstantynopola gromadzi się znowu w tym celu znaczna liczba woyska. (T.P.)

— Dnia 27 —

Podług odebranych tu wiadomości z *Konstantynopola*, zawieszenie broni zawarte zostało z *Ibrahimem* Paszą na 40 dni. Układy względem zakończenia tej wojny, mocno są popierane przez reprezentantów Mocarstw Europejskich, którzy uroczystie oświadczyli się przeciw dalszemu postępowi *Ibrahima*. W stolicy panuje zupełna spokojność. Między *Paryżem* a *Konstantynopolem* kurjery biegają ustawicznie przez *Wiedeń*. (G.W.)

TURCJA.

Konstantynopol dnia 8 stycznia.

Z *Gazety Powszechnej Pruskiej*: „Od kilku dni ustała trwoga, która się rozeszła była w stolicy po klęsce W. Wezyra. Spodziewają się teraz przez układy wstrzymać rozpoczętą wojnę, a w tej nadziei jeszcze nas to bardziej utwierdza, że goniec z Londynu przywiózł najmocniej zaspokajające udzielenia. Porta otrzymała zapewnienie, iż gabinet angielski prawdziwie obchodzi krytyczne jej położenie, i że niezwłocznie użyje pośrednictwa dla niej korzystnego. Było też już dosyć czasu na odebranie z Londynu coś zaspokajającego: gdyż zapowiedziana przez jedno sąsiednie mocarstwo pomoc, mogłaby wprawdzie niebezpieczeństwo oddalić, jednak ostateczne załatwienie tych sporów nie tak prędko byłoby zdziałane, a nawet w niejakiem względzie, przyłożyłaby się może do przedłużenia walki i uczynienia *Mehmeda Alego* bardziej uporczywym. Lecz razem z tą pochodzącą z Londynu interwencją, zwiastuje Porcie lepszy skutek: ponieważ wpojony w *Mehmeda Alego* duch kupiecki, przede wszystkiem mieć będzie wzgląd na przewagę morską Anglii, i niezawodnie się da nakłonić do pokoju, skoro jego postępowanie przeciw Sułtanowi stanowczo nagani to Państwo. Z tego powodu spodziewać się należy, że *Ibrahim* wstrzyma naprzd swoje poruszenia wojenne, ponieważ już zawiadomiony został przez tutejszego Angielskiego Posła o zamiarach Rządu Angielskiego; także Rosyjski Kommissarz odebrał polecenie udania się w towarzystwie wysłańca Sułtana, do głównej kwatery *Ibrahima*, aby go skłonić do zawieszenia broni, i uwiadomić o przychylnym sposobie myślenia, jaki w teraźniejszych okolicznościach, Dwory w Londynie, Petersburgu i Wiedniu, dla Sułtana objawiają, ponieważ także Austriacki Internuncjusz oświadczył, w skutku otrzymanych od swe-

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 16.

Wilno dnia 6 Lutego o. s. 1833 roku.

Madryt dnia 22 stycznia.

W każdej chwili oczekujemy tu najważniejszych wypadków, gońcy biegają na wszystkie strony, bardzo ponura panuje wszędzie spokoynosc.

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga d. 30 stycznia.

Z *Liefkenshoek* donoszą pod dniem 28 b. m., że lubo w okolicy panuje największa spokoynosc, Belgiyczycy ciągle wzmacniają krzyżowe szanice, i kilka dział przeciw *Liefkenshoek* wymierzili. (G.W.)

Korpus strzelców celnych z Cleerens, oddany został pod dyspozycją Xięcia Feldmaszałka, w celu ich użycia, jako partyzantów.

Onegdaj wysłano gońca z odpowiedzią naszego Rządu do Londynu, iż żegluga na Skaldzie dla wszystkich Mocarstw otworzoną została, wyjąwszy Anglię i Francję, lecz, iż także i dla tych otworzoną zostanie, skoro embargo Hollenderskie zniesione, i jeńcy Hollenderscy powróceni będą.

— Dnia 2 lutego. —

Wczoray powróciła nasza Królowa z Berlina.

Piszą z Lillo: „Codziennie przybywają tu parlamentarzy, i równie ztąd zostają wysyłani. Roboty około szanica krzyżowego postępują z pośpiechem; widzimy już ztąd liczne palisady i strzelnice.

Do Flessyngi nadszedł również rozkaz d. 29 z. m. aby kupieckim okrętom wszystkich narodów, wyjąwszy Anglię i Francję, dozwolono na Skaldzie, tam i na powrót, wolnej żeglugi.

Z Flandryi Zelandzkiej donoszą, iż tam wszystko zostaje w stanie zbrojnym, i że wielką zachowują ostrożność, nakoniec, że każdej chwili przygotowane jest wojsko do boju.

Wczoray i dziś mówią tu o tymczasowem zawartym układzie, przez co ma być wolna żegluga na Skaldzie dla Anglii i Francji otworzoną, a nasi jeńcy z Francji odesłani.

Pospolite ruszenie prowincyi Zelandyi, jest już urządzone: uzbrojono 20,974 ludzi, i podzielono na 19 batalionów. (G.C.)

Amsterdam d. 2 lutego.

Wszystkie papiery, tak tutejsze, jak i zagraniczne, podnoszą się znowu ciągle. Z czego wnoszą o bliskiem załatwieniu sporów Hollendersko-Belgijskich. (G.W.)

Bruxella d. 2 lutego.

Na mocy Królewskiego rozporządzenia z dnia 30 z. m. zostaje stan oblężenia miasta Antwerpii zniesiony. Gandawa zostaje jeszcze w tym stanie. (G.C.)

ANGLIA.

Londyn dnia 25 stycznia.

Dziennik *Times* twierdzi, iż Francja i Anglia, za wzajemnem porozumieniem się, postanowiły Państwo Ottomańskie w teraźniejszej obszerności utrzymać.

Papiery Hollenderskie i Angielskie podniosły się cokolwiek, z powodu wiadomości, iż odebrane depesze z Hollandyi, ułożone są w duchu umiarkowanym. Dziennik *Standard* donosi, iż rząd nasz wysłał nadzwyczajnego Posła do *Konstantynopola*, z poleceniem, aby dołożył wszelkiego starania w przywiedzeniu układów z Vice-Królem Egiptu do skutku.

Gazety Irlandzkie napełnione znowu są doniesieniami o mordach i okrucieństwach, które zostały spełnione w ostatnim tygodniu w Irlandyi.

Dziennik *Glazgow Chronicle* pisze, iż przywilej, jaki kompania Wschodnio-Indyjska posiada Rząd ma przedłużyć jeszcze na trzy lata.

— Dnia 26 —

Wiadomość o klęsce armii Sułtana, którą tu wczoray odebrano, daje dziennikowi *Albion* powód do następujących uwag: „To wielkie zdarzenie, nie tylko dla Państwa Ottomańskiego, lecz w ogólności dla wszelkich stosunków Europy, jest bardzo wielkiej wagi. Nie można bez obawy spoglądać na następności ztąd wyniknąć mogące: szczególniej Francja i Anglia są bardzo interessowa-

ne w tym wypadku: Zniszczenie Mocarstwa, które jest przedmurzem posiadłości Angielskich w Indyach Wschodnich; gdy tymczasem związki Francyi z Egiptem zapewniają pierwszey interessa w sprzeczności zostające z naszymi planami. Upadek Państwa Ottomańskiego wielkie zrzucić może kollizye w Europie. Los tego sprzymierzenia, tém bardziey nas zajmuje, iż Ministrowie nasi, na upadek jego, zdają się obojętnym patrzeć okiem.” (G.W.)

— Dnia 29 —

Gazeta Angielska *Times*, wbrew twierdzeniu innych gazet, utrzymuje, iż Anglia i Francja porozumiały się zupełnie względem spraw Tureckich, i że oba te rządy wspólnie postanowiły Państwo Tureckie w teraźniejszej rozległości utrzymać.

— Dnia 30 —

Wczoray mieli Posłowie Pruski, Belgijski i Turecki rozmowę z lordem Palmerstonem.

Lord John Russel dawał w sobotę obiad, na którym znajdował się Hr. Pozzo di Borgo.

Według *Morning-Post*, rozchodzi się wieść, że Xiążę Lieven ma otrzymać inne przeznaczenie.

Od Pana Stratfort-Canning z Madrytu przysłały depesze, wystawiające bardzo krytyczne położenie Królowey Hiszpańskiej. (G.C.)

Dnia wczorayszego, jako przeznaczonego na otwarcie parlamentu, zebrał się Lordowie o godzinie zgiej w Izbie Wyższej. Lord Kanclerz, Xiążę *Richmond*, Hrabia *Grey*, Margrabia *Lansdowne* i *Auckland* zasiedli jako Kommissarze Królewscy. Lord Kanclerz wezwał Lorda Ministra ceremonii do zaproszenia Izby Niższej. Jakoż nie zadługo przybyło przeszło 100 członków Izby Niższej, a między nimi Lord *Althorp*, Lord *Russel*, P. *Graham* i Jeneralny Adwokat. Poćm Lord Kanclerz oświadczył, że Król Jmć nie uznał potrzeby osobistego otwarcia parlamentu, lecz wyznaczył do tego kommissyą, i zawiadomił przytém, że, jak tylko członkowie obudwóch Izb wykonają przysięgę, Król Jmć osobiście zawiadomi parlament o powodach jego zwołania. Po tćm oświadczeniu Lord Kanclerz wezwał członków Izby Niższej, aby powrócili do sali posiedzeń i zajęli się wyborem mówcy (Marszałka), którego by w przyszły czwartek podali Królowi do potwierdzenia. Izba Parów, po wykonaniu przysięgi przez niektórych członków, odroczyła się do czwartku. O godzinie 2 przeszło 40 członków znajdowało się już przytomnych w Izbie Niższej; (nadzwyczajna liczba na pierwszym posiedzeniu). Za powrotem innych członków z Izby Wyższej, Pan *Hume*, jako pierwszy mówca, w wyborze Marszałka, zagał posiedzenie. Wystawił potrzebę, aby sposób myślenia Marszałka był zgodny z większością Izby; z tego powodu sądził się być zmuszonym do sprzeciwiania się wyborowi Pana *Manners Sutton*, którego, jak słyszał, Ministrowie wspierać mają. Pomimo zasług i stosownych przymiotów, jakie Pan *Sutton* okazał w 16stoletniem sprawowaniu tej godności, wiadoma jest nieprzychylnosc jego ku reformie parlamentu; wnosil przeto, aby znany przyjaciel reformy P. *Littleton* był na jego miejsce wybrany. Wniosek ten popierał P. *O'Connell*; powiększey części jednak występowali mówcy za wyborem Pana *Sutton*, a nawet pomimowolnie podany kandydat P. *Littleton* uważał nabyte tyloletniem doświadczeniem przymioty P. *Sutton*, za najwłaściwsze do tej godności w teraźniejszych okolicznościach. Przystąpiono do głosowania, w którym P. *Manners Sutton* 241, a P. *Littleton* 31 otrzymali głosów, co z największym zadowoleniem całej Izby przyjęte zostało; poćm P. *Manners Sutton* przez Lorda *Morpeth* i P. *Francis-Burdett* do krzesła Prezesowskiego odprowadzony został, i tam złożył podziękowanie Zgromadzeniu za zaufanie, którym go zaszczyca. Lord *Althorp*, odpowiadawszy mową winszującą, wnosil odroczenie Izby do czwartku, co też mówca ogłosił. (G.W.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Gazeta *Belge* zapewnia, że za kilka dni ciężarnosc Królowey urzędownie będzie ogłoszona.

— Rozesła się tu wieść że jenerał Cubiéres prosił o pozwolenie powrócenia do swej oyczyzny.

(G.C.)

W i l n o.

Maskarada pozawczorajsza w Salach Resursy była tak liczną jak jeszcze dotąd nigdy. Osób znajdowało się 540. — Ogółem można powiedzieć, że maski były wcale gustowne i kostiumalne.

O g ł o s z e n i a.

1. Od Witepskiej Izby Powszechny Opieki ninieyszém ogłasza się, iż w niej przedawać się będą z publicznego targu sukcesora Kollegialnego Radcy *Pawła Brujewicza* *Surażskiego* powiatu z majątku *Ozierki wsi Małe Zaborje, Stwołkowa, Czepaucha i Zaniemiedki*, z zapisanemi w nich w ostatniej 1816 roku rewizyi 47 męskiej i 52 żeńskiej płci duszami, z ich własnością i ziemią, ocenione w 10letniej proporcji 6,281 r. 60 kop., za dług Izby 6,000 r. z przypadającemi procentami, dla czego przeznaczone terminy do targów 25, 27 i 29 dnia *Marca* teraźniejszego roku.

Sekretarz *Bachałowicz*. (139).

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCISamowładującego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

1. *Uur. Franciszkowi Poznańskiemu b. Prezydentowi Rady Miasta Wilna — Marcinowi Pozlewiczowi Gubern. Sekretarzowi Pismowodcy tejże Rady, Exekutorom testamentu zeszłego Franciszka Jakubowskiego — Leopoldowi Łukomskiemu Stolo-Naczelnikowi Izby Skarbowey Wileń., Karolinie z Łukomskich Kulczyckiej Sowiet, z dodatkadem męża — Barbarze z Lubickich Doktorowej medycyny matce, Alexandrowi synowi, Łukomskim pod assistencyą Opieki, sukcesorom zeszłego Franciszka Łukomskiego, trzeciego Exekutora testamentu zeszłego Jakubowskiego — Nakoniec potomstwu, jeśli się jakie znajduje, zeszłego Grzegorza Łukomskiego — Pozew przed Sąd Powiatowy Wileński, na kadencyą idącą, Sto Trzykrólską, z powództwa UU. Elżbiety z Jakubowskich Łukianowiczowey, Katarzyny z Jakubowskich Zienkiewiczowey Regentowey i Eleonory z Jakubowskich Pietkiewiczowey Regentowey, pod właściwą assistencyą czyniących, siostr między sobą rodzonych i naturalnych w stopniu oycy Józefa, i zeszłego Franciszka Jakubowskiego stryja, sukcesorek, z odezwe do dowodów i dekretu adcytacyą przeznaczającego, wynosi się o to: testamentem zeszłego Franciszka Jakubowskiego zapisana została summa dla Grzegorza Łukomskiego lub jego potomstwa czer. złt. 250, a gdy to jest pewnem, że tenże Grzegorz Łukomski przed testamentem zszedł z tego świata i żadnego potomstwa nie zostawił, summa więc takowa wedle praw wracając w dom testatora, drogą naturalney po nim successyi w stopniu oycy, jako rodzzonego jego brata, do Złt. należy. Lecz ponieważ Sąd Powiatowy Wileń. Dekretem 1832 Maja 28, przeznaczył adcytacyą sukcesorów Franciszka Łukomskiego, również potomstwa, jeśli by jakie się znajdowało, Grzegorza Łukomskiego; stosownie zatem do takowego wyroku, przez edyktalną w Gazecie cytacyą, Dellatorki pozywając, i następne zakładając Prośby: o nakazanie Obzłt. Exekutorom sumnę czer. złt. 250 z procentami z daty testamentu natychmiast złożyć u Sądu, i one Złt., jako najbliższe po testatorze prawo mającym, wręczyć, wszelkie zarzuty stron do teyże summy przypytujących się, jako nieprawne i po tyloletniej dawności, w lat 15 po testamencie, formowane, ustronić, i na stopień Grzegorza Łukom-*

skiego, wiekuistą amissyą zapisać, w razie niezłożenia tey summy, do wszelkiego funduszu exekutorów extenuacyę uznać, expensa wskazać, słowem wedle praw postąpić i to wszystko udecydować, o co przy sprawie proszoném będzie: o bliższość do Dowodu i Odwodu. SMŻ. (149).

3. Sąd Zjazdowy rozbiór na majątku W. Edwarda Romana dziedzica części wsi *Nyczpał* w Powiecie Zastawskim w Gubernii Wołyńskiej sytuowanej, expedyjujący, tak mocą dekretu Sądu Izby Cywilney Wołyńskiej pomiędzy kredytorami W. Edwarda Romana, a tymże W. Romanem debitorem w roku zeszłym 1832 dniu pierwszym kwietnia ferowanego — oraz wielolicznych na gruncie wsi *Nyczpał* odbytych zjazdów Sądowych, a szczególniej ostatniego w roku bieżącym 1833 dnia 2 januaryi ferowanego, a w dniu 4 januaryi idącego roku ogłoszonego, którym aktem Zjazdowym polecono zostało, już pod upadkiem w sprawie, komportacyą debitorowi *Massy W. Edwardowi Romanowi*, i onegoż kredytorom w dniu 2 maja płynącego roku 1833 na gruncie wsi *Nyczpał* w Powiecie Zastawskim leżących dopełnić, i daley dzieło rozbiorowe na majątku W. Edwarda Romana expedyować — Lecz z powodu, że tenże W. Roman wedle dyspozycyi testamentowey W. n. Józefa Raczyńskiego w aktach Zastawskiego Powiatu w Gubernii Wołyńskiej zajawionego, już po zeyściu tegoż n. W. Józefa Raczyńskiego — którym testamentem tenże n. W. Raczyński W. Edwardowi Romanowi obcey osobie cały swój majątek w Kraju Rossyjskim, a Gubernii Wołyńskiej w remanentach i summach jakie miał — a szczególniej u *JOX. Eustachego Sanguszki* sumnę pięć tysięcy rubli srebrnych zaległą prowizyą mającą legować — zaś majątek, że ma w ziemi i summach w kraju Polskim w Województwie Krakowskim wykrywszy tym Testamentem WW. Borowiekim prawym sukcesorom swoim zapisał. — Gdy w Sądzie rozbiorowym takowy testament exekwując, summa legowana u *JOX. Eustachego Sanguszki* dla W. Edwarda Romana przez n. W. Józefa Raczyńskiego, na satysfakcyą kredytorów tegoż W. Romana oddaną być musi — a wedle praw Statutu Litewskiego i Ukazów Imiennych, takowy testament rozpoznawany inaczej być niemoże — Gdyby sukcesorowie n. W. Józefa Raczyńskiego niejawili się, tedy przez Gazetę Krajową po trzykrotnie dla wiadomości sukcesorów, która opublikowaną być powinna — Zatem Sąd Zjazdowy rozbiór na majątku W. Edwarda Romana dopełniający postanowił — odnieść się do Redaktora Gazety Kurjera Litewskiego do Wilna, aby dla wiadomości tak sukcesorów n. W. Józefa Raczyńskiego, jeśli gdzie jacy znachodzą się — oraz kredytorów W. Romana ninieysze obwieśczenie, przez trzy numera po sobie z kolei było po kraju opublikowane — na skutek czego dzieło rozbiorowe do dnia 2 maja idącego 1833 roku na gruncie wsi *Nyczpał* odłożone zostało — na którym terminie, takowe dzieło ułatawiać się ciągle będzie — i testament n. W. Józefa Raczyńskiego rozpoznany zostanie — Datt w Ostrogu 1833 roku dnia 20 januaryi.

Urzędnik dzieła expedyjący na majątku W. Romana, Asesor Sądu Ujezdnego Ostrońskiego i Kawaler *Leon Krzyżanowski*. (129)

Drukarnia *A. Marcinowskiego*.

DORWAŁA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1833. d. 6 Lutego.

CENZOR *LEON BOROWSKI*.

go Dworu instrukcyi, gotowość do pojednania Sułtana z Mehemedem-Alim. Sułtan z radością przyjął te propozycye, i za poradą wspomnianych Dworów, oświadczył, iż gotów jest odwołać rzuconą na Mehmeda Alego kłatwę, i oddać mu w lenność Syryą, skoro zechce uznawać najwyższą władzę Porty i Sułtana za swego prawego Władcę. Spodziewają się, że Vice-król może przyjąć te propozycye, zwłaszcza, gdy już zezwolił na 40-dniowe zawieszenie broni, a tak może wkrótce zakończona będzie walka; — przynajmniej te widoki wszyscy dzielają, którzy znają przezorność Mehmeda Alego; lecz zadziwia to powszechnie, że gabinet francuzki w żaden sposób nie chce się przykładać do tego pośrednictwa, ani współdziałać w układach, które dla Francyi są równie tak wielkiej wagi, jak dla Anglii: albowiem Francuzi są w posiadaniu większej części handlu w Lewancie, a wielu w Syrii osiadłych kupców francuzkich, mocno narzekają na nadzwyczajne przez Mehmeda Alego zaprowadzone opłaty. Muszą w tém zachodzić tajemnicze powody, które nakazują Francyi zachowywać w tej mierze neutralność, graniczącą prawie z zupełną nieczynnością. — Halil Pasza postany został do Alexandryi, dla układania się o pokoy. — Zebrano jeszcze 25,000 woyska różnego, dla zastąpienia na wszelki wypadek stolicy, i podwajają ostatnie siły, aby postępy Egipcyan, w razie bezskutecznych układów, po upłynięciu zawieszenia broni, wstrzymać; lecz dotąd nie mianowano dowódcy.

— Dnia 11 —

Dostrzegacz Austriacki donosi, że dnia 1 stycznia przybył do Konstantynopola poseł Perski, Zeynul Abidin Chan, z licznym orszakiem, który ma mieć polecenie, proponowania Sułtanowi, ze strony Szacha Perskiego, wszelkiej materialnej pomocy przeciwko Mehmedowi Ali.

Nowo mianowany Wielkim admirałem Tahir pasza, odjechał w pierwszych dniach tego miesiąca do Gallipoli, w celu sprowadzenia z tamtąd floty tureckiej do Konstantynopola, która tamże z powodu przeciwnych wiatrów zatrzymaną została od dwóch miesięcy.

Pułk jazdy z drugiej brygady Said paszy, pod dowództwem pułkownika Czura Bey, przybył w tych dniach do stolicy. Sułtan przeglądał ten pułk osobiście, i kazał go dostatecznie zapatrzyć we wszelkie potrzeby; jutro uda się ten pułk w pochód do małej Azyi.

Gazeta Powszechna donosi z Wiednia d. 23 t. m.: „Dowiadujemy się z wiary godnych listów kupieckich, nadesłanych z Zemlina, o skutkach układów z Ibrahimem paszą, względem zawieszenia broni, które już nastąpiło. — Ibrahim pasza oświadczył wyraźnie, że tymczasowo zezwala na 40-dniowe zawieszenie broni, a nawet rozpocznie swój odwrót natychmiast, i zaimie stanowisko na granicach Syryi, jeżeli Porta bezwarunkowo oycu jego odda Syryą, i uzna go za niepodległego i nieograniczonego władcę Egiptu, Syryi, Kandyi i Cypru; lecz jeśli to nie nastąpi, rozpocznie niezawodnie dalsze swoje operacye wojenne. Jeżeli więc, pomimo tak ważnych, a razem uciążliwych warunków, przyjęto zawieszenie broni, można sobie zdać wnosić, że Sułtan dla zachowania reszty państwa i utrzymania spokojności w stolicy, zezwoli na wszelkie ofiary; niedalekiem zatem będzie nastanie formalnego traktatu pokoju. Zresztą wypada Sułtanowi, aby pośpieszał skończyć układy z Mehemedem Ali, gdyż w różnych okolicach europejskiej Turcyi objawia się duch nieukontentowania, który dla niego, równie tak niebezpiecznym stać się może, jak woysko egipskie. Zaburzenia w Bosnii trudno utłumić bez woyska i pomocy Serwianów; — Xiążę Miłosz jest wprawdzie ciągle przychylny Porcie, jak długo też zostawać będzie z Rossją w dobrém porozumieniu; posiada on dostateczne środki, do trzymywania Bosniaków na wodzy; lecz w takim razie, nie może już dawać Sułtanowi pomocy przeciw Ibrahimowi paszy. Zapewniają, iż na pier-

wszą wiadomość o klęsce W. Wezyra, wystawiono korpus 15-tysięczny Serwianów do dyspozycyi Sułtana; lecz niespokojności w Bosnii nie dozwolą pewnie oddalenia się temu woysku z Serwii, któreby Sułtan chętnie był sprowadził do Konstantynopola. Po nieszczęśliwej bitwie pod Koniah, zebrano blisko 30,000 różnego woyska, rozproszonego po małej Azyi, lecz po większej części zgłodzonego, bez broni i odzieży; to woysko urządzają i jak najszybciej sprowadzają do Brussy, gdzie skoncentrowane, ma zastąpić stolicę.” (G.O.)

Monitor Ottomański, mający co niedziela być wydawany, bardzo nieregularnie w ostatnich czasach wychodził. Ostatni Ner z d. 11 stycznia donosi w krótkości o klęsce armii Tureckiej i wyśłaniu Halil Paszy do Alexandryi.

Gazeta Powszechna zawiera następujące pismo z Wiednia z d. 23 stycznia: „Otrzymaliśmy przez nadzwyczajną okazję z Konstantynopola daty 6 tegoż miesiąca bliższe szczegóły zupełnej klęski armii Tureckiej pod Konieh (Iconium). Skutki tego nader ważnego zdarzenia przypisują złamaniu słowa przez W. Wezyra, który z Ibrahimem Paszą zawarł zawieszenie broni do d. 23 grudnia, a rozpoczął bitwę w dniu 21, która przegrała klęskę dla jego armii. W. Wezyr miał przeszło 60,000 woyska, rachując w to i nieregularne pułki. Ibrahim Pasza nie wiele więcej jak 30,000, ale dowodzone przez biegłych Europejskich oficerów.” (G.W.)

FRANCYA.

Paryż dnia 20 stycznia.

Posiedzenie Izby Deputowanych z dnia 21 Stycznia. — Prezes udzielił Izbie nadesłaną od Izby Parów uchwałę, względem zniesienia obchodu żałobnego. P. Dellester, żądał, aby zaraz przystąpiono do głosowania, lecz P. Salverte przeciwował się temu, żądając oddania jej pod rozprawę P. Cabet, wnosząc o odrzucenie całego dodatku uchwalonego przez Izbę Parów. P. Corcelles chciał, aby zostały tylko wykreślone wyrazy na zawsze *optakania godne*. P. Berryer, niewinniając powody Izby Parów w odrzuceniu uchwalonego przez Izbę Deputowanych projektu, zgadzał się na zupełne zniesienie prawa, stanowiącego rocznicę śmierci Ludwika XVI, i był za odrzuceniem dodatku przez Izbę Parów uchwalonego. Po Panu Berryer wstąpił na mównicę Wielki Pieczętarz: „Oświadczyliśmy się, mówiąc on, za zniesieniem prawa z dnia 19 stycznia 1816 roku: gdyż ono jest prawem reakcyi, nienawiści i hipokryzyi; gdyż pod serdecznymi uczuciami ukryte są namiętności; z tych to przyczyn Francya niechętnie to prawo przyjęła. Izba Parów, przez swój dodatek, który potępia ten czyn, zniweczyła to twierdzenie. Dalej Minister popierał przyjęcie tego dodatku, aby położyć koniec dalszej kolidzji między Izbami. PP. Cabet i Gramont, mówili także za dodatkiem Izby Parów. Przystąpiono do głosowania: z 344 członków, znalazło się 262 białych, a 82 czarnych kul, większością przeto 180 głosów dodatek przyjęty został.

Po załatwieniu tego przedmiotu, Minister spraw wewnętrznych przedstawił Izbie nowy projekt do prawa, którymby Król został upoważniony do wstrzymania organizacji gwardyi narodowej w niektórych miastach Departamentów *Korsyki i Garonny*, aż do 1 kwietnia 1834 roku; w którychto miejscach gwardye w zawieszeniu zostawały prawem z dnia 21 marca 1831 roku na rok jeden. W usprawiedliwieniu swego projektu, oświadczył Minister, że w *Korsyce* organizacya gwardyi narodowej nie jest jeszcze stosowną; w miastach zaś Departamentu *Garonny*, zdania polityczne mieszkańców nie są zgodne, aby z korzyścią gwardya narodowa zaprowadzoną być mogła.

— Dnia 27 —

Rada miejska zebrała się onegdaj dla nadania się względem placów, na których mają być założone jednocześnie dwa gmachy składowe towarów.

Obadway Prezesi Izb mieli wczoray posłuchanie u Króla, który potem zwołał radę gabinetową.

Podług odebranych z *Blaye* depeszy, jak pisze *Monitor*, odbyło się tam konsylium lekarskie, między PP. *Orfilia*, *Auvity*, *Gintrac* i *Barthez*, którzy znaleźli stan zdrowia Xiężney *Berry* bynajmniej niebezpieczny.

Marszałek *Soult* cierpi jeszcze ból od kon-
tuzji w nodze, znajdował się jednak na radzie
gabinetowej w dniu dzisiejszym w *Tuilleries*.

— Dnia 29 —

P. *Chateaubriand* został wezwany przed sąd, z powodu wydanego przez niego pisma o uwięzieniu *Xieźney Berry*. (G.W.)

Izba parów odbywała wczoraj posiedzenie, na którym udzielił Prezes list Marszałka Soult, w którym tenże uprasza, aby Izba przez wzgląd na jego słabość, odłożyła narady względem projektu do prawa o stanie obłączenia, aż do jego wyzdrowienia; Prezydent proponował dzień 15 lutego do tychże obrad, co też przyjęto jednogłośnie.

Mianowany Posłem w Wiedniu przy dworze Austriackim, Hrabia St. Aulaire, przybył tu dziś z Rzymu.

Załoga tutejsza składa się teraz z 30,000 ludzi, mianowicie z 3, 14, 38, 40 i 58 pułku liniowego, także 20 lekkiego pułku piechoty, 2go karabinierów, 2go i 3go dragonów, i 11 pułku artylleryi.

Czytamy w gazecie *Temps*: „Ogrom naszego budżetu nabawia nas przestachem: 1,152,626,618 fran., oprócz dodatków do zwyczajnego i nadzwyczajnego kredytu! — W żadney epoce Cesarskiego rządu, ani nawet wówczas, kiedy Francuzkie Cesarstwo 110 Departamentów oheymowało, nie żądano od kraju tak wielkich ofiar. Za restauracyi nawet, podczas osadzenia kraju obcemi wojskami, chociaż je trzeba było żywić, daleko mniejsze były wydatki. Ten ogromny ciężar dolega kontrybuentów, a ci żądają przeto zmniejszenia, równie jak deputowani, którzy chcą koniecznie zaprowadzić oszczędność; dotyka ten ciężar także Ministrów, którzy się tylko dopóty utrzymać mogą, dopóki pozyskiwać sobie będą Izbę i kontrybuentów. Lecz jakimże sposobem zaprowadzona ma być oszczędność? Ministeryum nie zaprowadza zmniejszenia, Izba robi potrącenia od pensyi, przez co pojedyncze osoby cierpią, chociaż na tém kraj mało zyskuje. — Są dwa sposoby zmniejszenia budżetu: możnaby wydatki zmniejszyć, a pobory podwyższyć; całkowite przekształcenie zarządu, byłoby u nas potrze-

Gazeta *Constitutionnel*, odpowiadając na długi artykuł, z okoliczności wypadków pod Iconium, o przyszłości dla Turcyi, mówi, iż zmiana w niej Władcy, chcącego zachować pokój w Europie, niezmieniłaby systemu równowagi Europejskiej.

Mówią, że Arcy-Xiąże Austryacki, Karol, nie chce wprzódzy zezwolić na zaślubiny swej córki z Xięciem Orleanu, Następcą tronu Francuzkiego, dopóki tenże nie przedstawi się osobiście w Wiedniu. (G.C.)

— Dnia 30 —

Wczoray zabrała policya bardzo wiele drukowanych proklamacyy, które rozdano na korzyść rodziny Buonapartego.

Rozeszia się dziś pogłoska, iż nagle i równocześnie PP. Argout i Thiers podali swe dymissey. Donoszą z Korfu, iż tam przybyła komisya, przeznaczona do oznaczenia granic nowego Państwa Grecyi.

Xiądz Pradt wydał pisemko, w którem potępia, tak wolność druku, jak całą terażniejszą żurnalistykę.

— Dnia 1 lutego —

Wczoraj rozchodziła się znów wiadomość na giełdzie i w Izbie Deputowanych, o zmianie ministeryum, i dodawano, że P. Thiers podał już swoją dymissyą. Właśnie dowiadujemy się, że dymissya jego przyjęta została; do Izby przybył dziś bez odznaki ministra, i zajął miejsce jako deputowany. Opowiadano także, iż wielu byłych urzędników za ministerstwa Xięcia Decazes otrzymało wezwanie, aby się przysposobili do obcowania przeznaczonych im posad.

Marszałek Soult przychodzi do zdrowia, wczoraj był już z odwiedzinami u Xięcia Następcy tronu.

Admirał Bergeret odjechał do Brestu na dowódcę Floty Lewanckiej.

Xiężna Berry jest zdrowa; według listów z Blaye pod 26 z. m. przechadzała się tegoż dnia więcej jak półtóry godziny po wałach.

Jenerał-Major Bugeaud, członek Izby Deputowanych, mianowany został Komendantem cytadelli Blaye, i odjechał wczoray na swoje przeznaczenie.

Nasze gazety twierdzą, że flotylla, która z takim pośpiechem z Tuluu odpłynęła, najpierw przed Dardanelami stanie.

W ministeryalney *Nouvelliste* czytamy: „Pomimo przykrey pory roku, uzbrojenie dywizyi okrętowej w Brest, śpiesznie postępuje. Dla uzupełnienia tamicznych kompanii, według zlecenia Ministeryum, tylko wybór marynarzy przyrzymają. Dla tego jesteśmy pewni dobrego skutku wyprawy tey flotylli, jakie bądź przeznaczenie ona otrzyma.“

Bajona d. 25 stycznia.

Wczoraj odeszło stąd ku granicy Hiszpańskiej sześć kompanii 48 pólku liniowego. Zamia-ry rządu jeszcze niewiadome. (G.C.)

H I S P A N I A.

Madryt d. 18 stycznia.

P. *Canning* miał wczoraj posłuchanie u Króla, na którym był przytomny Minister spraw zagranicznych. *Ferdynand VII*, jest niewzruszony w interessach Portugalskich, i na nie nie zezwala, aby mógł szkodzić *Don Miguelowi*, mówia przeto o bliskim odjeździe P. *Canning*, który widzi zawiedzione swe nadzieje.

(G. IV.)

Reszta wiadomości zagranicznych w dodatku 2gim.

	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r.	Stan powietrza.
Obserwacye meteorologi- czne.	d. 3 o 2 wieczor.	27 cal. 6,2 lin.	+ 4 $\frac{1}{2}$ stopni.	Południowy.	Pochmurno.
	d. 4 o godz. 7 rano.	27 — 5,1 —	+ 2 $\frac{1}{2}$ — —	Południowy.	Pochmurno.
	d. 5 — — —	27 — 7,5 —	+ 2 — —	Południowy.	Pochmurno.
	d. 6 — — —	27 — 7,6 —	+ 1 $\frac{1}{2}$ — —	Południowy.	Śnieg.

DODATEK